

Kleine Nederlandse kerk wil present blijven in wereldstad

door Frits de Lange

Sinds 1948 kan men in Parijs kerk zijn op z'n hollands: in de Eglise Réformée Néerlandaise. Tot nog toe steunden de Gereformeerde Kerken in Nederland het werk van haar lidkerk in deze wereldstad: een derde deel van de begroting van deze gemeente komt uit de kas van de generale synode, terwijl het overige deel wordt opgebracht door de eigen leden. Maar na 1988 ziet het er donker uit voor Parijs. De synode van Gouda bleef immers bij het beleidsvoornemen van de synode van Bentheim (1981) om de financiële steun, zonder welke de Parijse kerk met opheffing zal worden bedreigd, met ingang van het daaropvolgende jaar af te bouwen. De kerk van Parijs maakt zich zorgen. . .

Verscholen tussen de wolkenkrabbers van het 13e arrondissement ligt het franse lutherse kerkje waar de nederlandse gemeente van Parijs elke zondag bijeenkomt. Naarmate het tijdstip van kwart voor elf nadert, stroomt de kerk vol. Vaste bezoekers, maar ook gasten zorgen er voor dat er doorlopend op zo'n 75 kerkgangers aan de Place d'Italie kan worden gerekend. Zij komen voor de nederlandse kerkdienst, natuurlijk – maar ook voor de ontmoeting met landgenoten na afloop in de koffiezaal.

Nachtelijke expedities

Een gewone kerkelijke gemeente, daar in Parijs. Dat vinden tenminste de leden zelf. Met een kerkeraad, catechese en kindernevendienst, pastoraat en gespreksavonden, en – zoals het een normale gereformeerde kerk betaamt – eens per drie

maanden een classisvergadering in Dordrecht, waaronder Parijs kerkelijk valt. Maar deze normale gemeente kent zo'n buitengewone omgeving dat kerk-zijn in Parijs toch iets ongewoons heeft. Alleen geografisch gezien al: een gemeente die woont in een cirkel met een straal van zo'n 100 km rondom Parijs, maakt kerkgang tot een zondagvullende onderneming, gespreksavonden tot nachtelijke expedities en pastoraat tot een zaak van kilometers vreten en geduldig wachten in de file. Toch hebben ze het er graag voor over, de leden van de Eglise Réformée Néerlandaise in Parijs.

Wie dat zoal zijn? Ook in het ledenbestand blijkt deze gewone gemeente toch buitengewoon te zijn. Het wordt allereerst gevormd door een kleine kern van emigranten, al vele tientallen jaren in Frankrijk wone, voor wie de overstap naar de zo anders gearde franse kerken te groot is gebleken. Maar de kerkelijke adressenlijst kent nu voor het merendeel passanten: gezinnen die voor een paar jaar door internationale ondernemingen zijn uitgezonden, werknemers van frans-nederlandse bedrijven, ambassadepersoneel, au pairs en studenten, schippers die aan de Seinekade liggen afgemeerd, wachtend op nieuwe vracht. Een bonte mengeling van hollanders die af en toe een maand (de schippers), een jaar (au pairs), drie jaar (de termijn voor multi-nationals) of voor een onbepaalde tijd in Parijs verblijven, en wie de nederlandse gemeente een kerkelijk onderkomen biedt.

Duiventil

Een gaan en komen dus, een soort kerkelij-

Kleine kerk in wereldstad

ke duiventil. Dat maakt Parijs ook zo anders dan de typische emigrantenkerken in het buitenland. De langzame groei naar integratie in de landelijke kerken, zoals in Frankrijk door de nederlandse gemeenten van Sens en Chatillon-Coligny is ondernomen, is voor Parijs onmogelijk. En ook niet wenselijk, oordelen de nederlandse gereformeerden in die stad. Want wat voor de stabiele agrarische kolonies uit de jaren vijftig een vanzelfsprekendheid was, zou voor de nederlandse gemeenschap in de franse hoofdstad onverantwoord zijn. Met het wegvallen van een nederlandstalige gemeente zou daar een belangrijke vorm van christelijke presentie verdwijnen. Een kerk is er immers nooit alleen voor zichzelf. Dus ook de gewone-buitengewone kerk in Parijs niet. Dat mensen van deze tijd mondiaal en mobiel gaan leven, bewijzen ook de cijfers van de nederlandse ambassade in Parijs: ongeveer 6500 landgenoten wonen permanent in deze wereldstad, en zijn op een of andere wijze betrokken in dit knooppunt van handel en cultuur. Onder deze mensen, kerkelijk georiënteerd of niet, wil de Eglise Réformée Néerlandaise graag present zijn. Om temidden van hen aan het Evangelie van Jezus Christus gestalte te geven. Parijs is een wervelende miljoenenstad, jazeke – maar ook een stad waar mensen zomaar elk houvast kunnen kwijtraken en in het naamloze kunnen verdwijnen. Ook Nederlanders. Een Eglise Réformée Néerlandaise is daar op haar plaats.

Dr. F. de Lange is predikant van de Eglise Réformée Néerlandaise.

Kerkdiensten: elke zondag 10.45 u, in de Eglise Luthérienne de la Trinité, 172 Boulevard Vincent Auriol (metro: Place d'Italie).

